

BODITE POGUMNI, JAZ SEM, NE BOJTE SE. Ob poslušanju ponujene Božje besede za 19. nedeljo med letom, se takoj odpre naša domišljija. Pravzaprav misel, kako naj povežemo sporočila tekstov, ki se nam ponujajo v razmislek, če je to sploh mogoče. Elija osvaja goro Horeb, prenoči v neki votlini, pa ga od tam zvabi božji glas in Gospod se mu pokaže v rahlem šepetu in ko to sliši si zakrije obraz. Apostol Pavel, ves prevzet zaradi spoznanja neizmerne Jezusove ljubezni do njega, se čuti tako majhnega pred vsem, tako kot Elija na gori Horeb. In potem naš Peter, po moje kar atletski tip ribiča, ves mišičast, kar štrbunk v morje in proti Jezusu. Pa mu zmanjka zaupanja: "Gospod, reši me". Učenci (njihova srca so bila zkrknjena – takao navaja evagelist Marko, da niso doumeli niti dogodka s hlebi, sedaj pa še ta preizkušnja v viharju) so vsi zbegani, obremenjeni s pošastmi nezaupanja, prestrašeni. Vidijo Jezusa, kako se jim bliža po vodi, pa sploh ne vedo kdo je, mislijo, da vidijo prikazen – pa kako neki, saj so vendar bili blizu njega. (Tukaj Jezus uporabi pomenljive besede, oz. idiom (vrsta tautologije): JAZ SEM ali "Ego eimi" (gr.), "ehje ašer ehje" (hebr.) – Jaz sem, ki sem. Ime, ki ga pove Gospod Mojzesu na Sinajski gori: "Jaz sem, ki sem. In nato je rekel: »Tako reci Izraelovim sinovom: ›JAZ SEM‹ me je poslal k vam... Bog vaših očetov, Bog Abrahamov, Bog Izakov in Bog Jakobov me je poslal k vam.« To je moje ime na veke in to je v spomin name iz roda v rod" (2Mz 3, 13-15)). Razodene se jim kot Božji Sin, kar pa razumejo in v srcu sprejmejo šele po prihodu Sv. Duha. A zakaj sploh pošlje Jezus učence na morje, sam pa gre molit na goro in se človeško gledano umika Herodovim vohunom, kajti novica o dgovdku s kruhom in ribami je gotovo v hipu odzvenela med ljudmi. Jezus hoeč ostati skrit. Učenci pa telovadijo z jadrom in vesli s svojimi strahovi pred viharjem, notranjimi pošastmi nezaupanja. Ko sem sam se pojavi to, kar si v resnici. Potrebujem trenutek samote, kjer moram biti sam s seboj. In če ne vem, kaj naj storim, se moram tega naučiti, ker obstajajo stvari, ki jih bom doživel samo jaz in v katerih me nihče ne bo dosegel, razen dotik Duha. Obliki naše vernosti grozi nevarnost neuravnoteženosti z delom, pastoralno tesnobo, organizacijsko neučinkovitostjo, ohranjanjem starih slonovskih struktur. To neravnovesje nastopi ko se nahajmo v tem čolnu zmanjšanja krščanskih izkušenj. Ko sem sredi jezera, pride nevihta, nepričakovano in nezaželeno, morda v trenutku največjega veselja. Valovi nas prestrašijo. Bog je daleč, odsoten, ne vemo, kaj naj bi in imamo vtis, da tonemo. Kot je z nami je tudi s Cerkvijo: nenehno jo napadajo in preganjajo lastne nedoslednosti, zgodovinska patina. A zanimivo. Ravno ko je val najvišji in si mislimo, da nas bo odplaknil, se nekaj zgodi. Jezus hodi po viharjem morju on ponavlja: "Pogum, to sem jaz, ne bojte se". Boste rekli, kaj Bog rešuje naše probleme? Ne Bog nam daje moč, da jih rešimo. Tudi Peter, sicer še s šibko vero, a vendar: "Gospod, če si ti, ukaži naj pridem k tebi po vodi" (Mt 14,28). To je vera. Skočiti je treba, upati je treba, iskati Božjo Vsemogočnost in pri tem ne smemo gledati stran, na vihar ki nas obdaja, osredotočiti se ne Jezusa, ne na vihar. Pogum je zato seveda premalo in ni dovolj za hojo po dvomljivih vodah. Pogum z dvomom bi rekli. Pozvani smo tako kot Elija, da poslušamo tiho božje mrmljanje v svojem srcu, da si povrnemo tisto absolutno razsežnost, ki je tišina, molitev, meditirano poslušanje, da bi se videl Božji obraz, ki se skriva v vetru, viharju in potresu, a razodene samo v rahlem šumljanju. Ta evangelij je zares nekakšna "ljubezenska nevihta". Nikakor niso lepe nevihte, ampak so uporabne, ker so nam dane, da spremenimo smer. Brez nje bi nadaljevali po svoji poti, v svoji smeri, a Bog ne želi te smeri. Zato sprejmemo "vihar", ker je to ključni trenutek našega življenja, trenutek srečanja z Bogom, kjer se lahko rodi nekaj novega. Bog nas pošilja v vihar zato, da se spremenimo. Zato četudi je v našem življenju kaj strašljivega, dramatičnega, ker je najhuje preživeti zaradi strahu, je potrebno vzeti v roke to kar se nam ponuja: preizkušnja, z njo se soočiti, brez strahu marveč v zaupanju. Ne bojte se: "Na svetu imate stisko, toda bodite pogumni: jaz sem svet premagal" (Jn 16,33). Gospod, okrepi mojo vero, da bom lahko zvesto hodil po poti, na katero si me poklical.



ŽUPNIJA TOMAJ

OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE
19. NEDELJA MED LETOM



Štev.:33/LETO VIII.

09. AVGUST 2020

In takoj je primoral učence, da so šli v čoln in se peljali pred njim na drugo stran; sam naj bi medtem odpustil množice. In ko je množice odpustil, je šel na goro, da bi na samem molil. Ko se je zvečerilo, je bil tam sam. Čoln pa se je medtem oddaljil že precej stadijev od brega. Valovi so ga premetavali, kajti pihal je nasprotni veter. Ob četrti nočni straži je Jezus hodil po jezeru in prišel k njim. Ko so ga učenci videli hoditi po jezeru, so se vznemirili in rekli: »Prikazen je.« Od strahu so zavpili. Jezus pa jim je takoj rekel: »Bodite pogumni! Jaz sem. Ne bojte se!« Peter mu je odgovoril in rekel: »Gospod, če si ti, mi ukaži, da pridem po vodi k tebi.« On mu je dejal: »Pridi!« In Peter je stopil iz čolna, hodil po vodi in šel k Jezusu. Ko pa je videl, da je veter močan, se je zbal. Začel se je potapljati in je zavpil: »Gospod, reši me!« Jezus je takoj iztegnil roko, ga prijel in mu dejal: »Malovernež, zakaj si podvomil?« In ko sta stopila v čoln, je veter ponehal. Oni pa, ki so bili v čolnu, so se mu poklonili do tal in rekli: »Resnično si Božji Sin.«



Telefon: pisarna: 05 992 2239; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: 041 649 617; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

DUHOVNI KOTIČEK

Za tvoj napredek je potreben pogum, tveganje, korak naprej

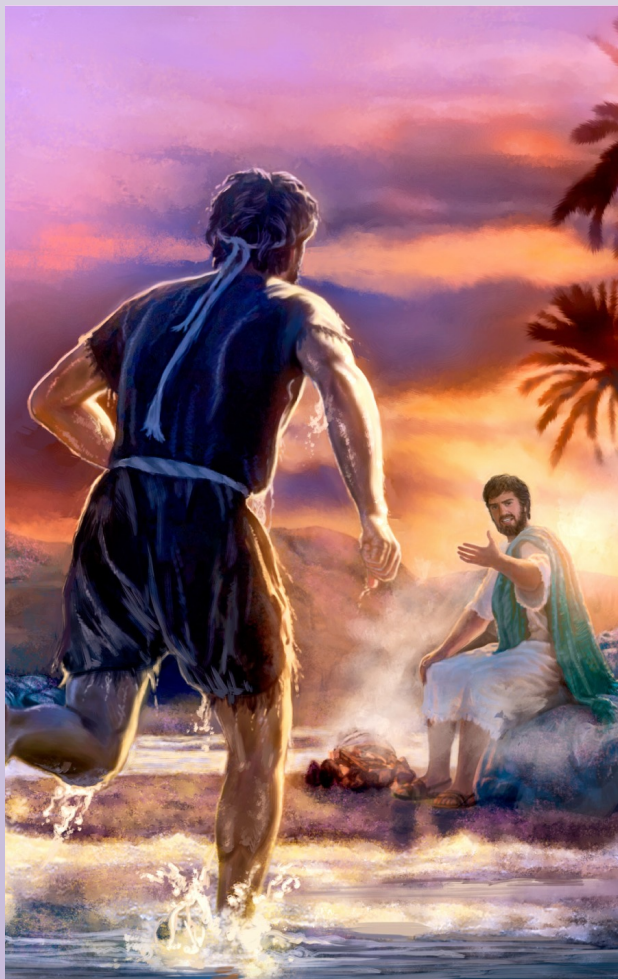
Življenje je tveganje. Nikoli ne vemo, kako se bo izšlo. Svojo težo tveganja vselej položim na tehtnico in ne vem, ali bo pokazala, da je moja teža prenizka ali previsoka ali ravno prav odgovarja temu, kar je položeno na drugo stran tehtnice. Kdor si drzne živeti svoje življenje, se vedno izpostavi tveganju. Ne more vedeti, kako se bo izšlo. V besedi drznost leži oboje: tveganje in nevarnost. Življenje je vedno polno tveganja. Toda če se kdo želi zavarovati proti tveganju, bo potrošil ves svoj denar za zavarovanje. Ostal bo brez denarja za življenje. Ostal bo brez energije, ki bi mu omogočila, da bi tvegat življenje.

Danes mnogim ljudem manjka drznosti. Ljubše jim je, če se lahko zavarujejo, si zagotovijo, da

se bo vse dobro izšlo. Toda življenje se ne pusti zavarovati. Notranja pobuda pogosto izhaja iz tveganja. V sebi imamo vedno oboje: željo po tveganju – in strah pred njim. Racionalizacija okrepi strah in nam preprečuje, da bi našli veselje ob tveganju ter se resnično lotili dejanj. Zaradi tega se prvi učni korak glasi: sledi svojim notranjim vzgibom. Ne odrini jih takoj stran s tisoč razumskimi razlogi. Poslušaj svoje srce. Kaj ti pravi? Katere moči tičijo v tem vzgibu? Predstavljaš si, da bi sledil temu vzgibu! Kako se počutiš? Poskusi dopustiti strah, ki se ob tem lahko poraja v tebi. Kateri so razlogi s katerimi se vedno znova izmikaš temu, da bi sledil svojim notranjim vzgibom? Zaupaj svojim občutkom in premisli, kako bi jih lahko spremenil v konkretne korake.

Zaupaj, Jezus je tisti, ki je vedno tukaj. Pomagal ti bo premagati vsak težek korak.

Po: A. Grün, Ne zamudi svojega življenja



RAZPORED SV. MAŠ

10.08.2020 PONEDELJEK Lovrenc, diakon in mučenec	KAPELA	19.00	++STARŠI VIDMAR, Tomaj 120
11.08.2020 TOREK Klara, devica in muč.	KRIŽ	19.00	++MARTA STARC in DARJO PIPAN, Križ 159
12.08.2020 SREDA Ivana Fr. Šantalska, redovnica	KRIŽ	19.00	++ ETA in STANKO PIRC, Križ 190
13.08.2020 ČETRTEK Poncijan, papež	KAPELA	19.00	++PAVEL in PAVLA in VSE ++ EBERT, Tomaj 81
14.08.2020 PETEK Maksimilijan M. Kolbe, mučenec	KRIŽ	19.00	++ POČKAR in ŠTOLFA, Šepulje 21
15.08.2020 SOBOTA MARIJINO VNEBOVZETJE, slovesni in zapovedani praznik	KAZLJE BRITOF	18.30 10.00	+MARIJA SKAPIN, Kazlje 17 ZA BOŽJE VARSTVO NAŠIH DRUŽIN (pn. Cencič)
16.08.2020 20. NEDELJA MED LETOM (Rok, romar in spokornik)	KAZLJE TOMAJ	8.30 10.00	++ALBIN in ANGELA SERAŽIN, Kazlje 21 (zunanja slovesnost praznika sv. Lovrenca) ZA ŽUPLJANE

Hvala ti Jezus,
ker nas vselej poslušaš
in nam prihajaš naproti.
Čeprav te kdaj ne prepoznamo,
si tukaj ob nas.
Tudi sredi najhujših vetrov
sedanjega časa
stopaš k nam in nam
kakor Petru ponujaš roko.
Velikokrat smo kakor on
in ob prvem odločnejšem koraku,
v nam neznano,
h kateremu nas ti vabiš,
podvomimo. Pomagaj nam,
da ostanemo tvoji zvesti učenci,
napolnjeni s pogumom
in trdni v naši veri. Amen.

